

Mariona i Marta Bordas

La Mariona va estudiar a Garbí Pere Vergés Badalona entre 1983 y 1997 (promoció Dríada). Posteriorment, va estudiar disseny d'interiors a EINA i, entre 2002 i 2012, va treballar a diferents estudis com a dissenyadora i interiorista. La Marta, dos anys més jove que la Mariona, hi va estudiar entre 1984 i 1999 (promoció Omega). Va estudiar Arquitectura Superior a l'ETSAV-UPC i, després de fer el doctorat, va centrar la seva trajectòria professional en el món acadèmic. L'any 2014 van decidir engegar un projecte comú: BoedArquitectura.

Com ha marcat el projecte pedagògic la vostra vida?

Mariona: A ser una persona responsable i treballadora. **Marta:** Forma part de mi, de la manera natural de fer.

La Marta va patir un accident molt greu de moto quan estudiava tercer de BUP... Com ho recordes tot plegat?

Marta: La meua manera d'afrontar-ho va ser "fer veure que no havia passat res". No volia perdre l'any, en part perquè em negava a acceptar-ho però sobretot perquè volia acabar els estudis amb els companys de sempre. L'escola va respectar la meua decisió i ho va posar tot de la seva part: em passaven el apunts de classe a l'hospital i feia els exàmens a la biblioteca del centre. En tornar, van fer les mínimes adaptacions per poder moure'm en cadira de rodes, com la rampa per salvar els graons a l'entrada de dalt. Els amics van fer la resta: m'ajudaven amb el fort pendent de pujada fins a l'esplanada dels autocars i fèiem el boig de baixada.

Com us vau decidir a posar en marxa un projecte propi?

Marta: A causa de la crisi, ens vam trobar que ens havíem de reinventar. Vam establir-nos per lliure i formar BoedArquitectura, un tàndem entre arquitectura accessible i disseny. **Mariona:** Estem en una societat cada vegada més

envellida que necessitarà que tot sigui accessible. Fugim de la idea que allò que és accessible, és lleig; volem un disseny inclusiu per a tothom.

El primer record que us ve al cap en parlar de l'Escola...

Mariona: Els jardins, les curses de colors, Capafonts... **Marta:** Molts! La pujada d'entrada, que es feia tan llarga quan érem petits, els jardins, les escapades a Capafonts, els concursos literaris i de roses per Sant Jordi, els escacs, el senyor Martí que ens cridava per l'altaveu...

Com va començar a estudiar a l'Escola?

Marta: Els pares tenien clar que volien una escola moderna i diferent. Havia de ser o bé en català (pel pare) o bé en anglès (la mare és americana). L'escola americana quedava massa lluny i Pere Vergés era l'únic centre proper que reunia les condicions de pedagogia activa i en català (o anglès).

Recordeu amb especial sentiment algun mestre?

Mariona: He d'agrair la tria de la meva carrera al professor Pascual. Dubtava entre arquitectura o disseny i ell em va aconsellar que escollís disseny d'interiors. Ara sóc feliç per aquella decisió.

Quins consells donaríeu als estudiants que veuen el futur molt negre davant l'actual atur juvenil?

Mariona: Els diria que no tinguin por i que escullin allò que els faci feliç a la vida. Feia uns anys que es veia tot molt negre però ara ja hi ha bastant moviment laboral.

Marta: Sempre hi ha una sortida. Només cal trobar allò que t'apassiona. Cal treballar dur i no ser impacient, la recompensa sempre acaba arribant quan la feina està ben feta.

Mariona, com a mare d'alumne, com ha evolucionat l'Escola?

Mariona: Sempre ha estat pionera en aspectes que ara implanten

altres centres. L'educació i la manera d'estudiar no són iguals, però continuo creient molt en el projecte. Segueix sent una escola diferent i de referència.